

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615200427
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615200427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a členov senátu: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci navrhovateľky: Ing. T. T., rodená R., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. X. XXXX/X, XXX XX U., t.č. bytom U. Y. XXXX/XX, XXX XX U., adresa na preberanie zásielok: V. XXX/XX, XXX XX U., právne zastúpená JUDr. Máriou Trylčovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 738/12, 905 01 Senica, proti odporcovi: G. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T. X. XXXX/X, XXX XX U., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Machová s.r.o., so sídlom Čulenova 2A/2621, 909 01 Skalica, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom: G. T., nar. X.X.XXXX a C. T., nar. XX.X.XXXX, obidvaja bytom u matky a zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 7P/4/2015-210 zo dňa 15. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. stupňa sa v napadnutej časti - v časti výživného na čas po rozvode **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd I. stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd manželstvo navrhovateľky T. T., rod. R., nar. X.X.XXXX a odporcu G. T., nar. XX.X.XXXX uzavreté dňa 24.5.2008 v Smoleniciach, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Smolenice vo zväzku 6, ročník 2008, na strane 161 pod poradovým číslom 18 rozviedol. Na čas po rozvode súd zveril maloletého G. T., nar. X.X.XXXX a maloletého C. T. nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a odporcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletého G. v sume 170 eur mesačne a na maloletého C. v sume 150 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Zároveň upravil styk odporcu s maloletým G. a maloletým C. tak, že odporca je oprávnený s maloletými deťmi sa stretávať každý páry týždeň, a to v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod., s tým, že navrhovateľka je povinná deti na styk s odporcom pripraviť, odporcovi riadne odovzdať v mieste bydliska mal. detí a odporca je povinný deti navrhovateľke riadne a včas vrátiť v mieste bydliska mal. detí. O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím. Za preukázanú príčinu rozvratu manželstva účastníkov súd považuje vzájomné úplné citové odcudzenie sa manželov v dôsledku dlhodobého trvajúcich nedorozumení vo všetkých sférach spoločného života. Zo vzťahu účastníkov sa vytratila vzájomná dôvera, náklonnosť, potreba pomáhať jeden druhému, byť spolu v dobrom i v zlom. Ani deti naradené z tohto manželstva, účastníkom nie sú dostatočným dôvodom na prehodnotenie a zmenu správania sa jeden k druhému, nezastavilo ich to ani v úkonoch hraničiacich s krajinosťou, a to v podávaní trestných oznámení jeden na druhého. Iná príčina rozvratu manželstva preukázaná nebola. Mal. deti súd zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, keďže sa o deti od narodenia stará. Navrhovateľka bola v čase podania návrhu na predĺženej rodičovskej dovolenke s mal. C. a deti boli v jej celodennej starostlivosti. Potom, čo odporca opustil spoločnú

domácnosť, deti zostali vo výlučnej starostlivosti navrhovateľky. Súd takisto prihliadol na nízky vek mal. detí. So zverením detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky súhlasil aj odporca. Odporca potvrdil, že sa s deťmi v súčasnosti nestýka, zaujíma sa o nich iba prostredníctvom e-mailu, keďže ako uviedol, chce počkať na rozhodnutie súdu, aby deti neboli vystavené zbytočnému stresu. Pokiaľ ide o výšku výživného, tak súd zistil, že priemerný príjem odporcu zo zamestnania predstavuje sumu 1.013,50 eur a takisto má odporca príjem z prenájmu jednej z garáží vo výške 40eur mesačne. V konaní sa nepodarilo preukázať iné príjmy odporcu. Príjmy odporcu tak mesačne predstavujú sumu 1.053,50 eur. Medzi výdavky odporcu súd nezahrnul náklady na byt, ktorý vlastní a ktoré uviedol že má, keďže takisto uviedol, že v byte býva jeho kamarátka za režijné náklady. Odporca poukázal na to, že navrhovateľka zvýšila svoje náklady tým, že opustila spoločnú domácnosť. V tom prípade je takisto nutné poukázať, že odporca sa pripravuje o príjem, keďže byt neprenajíma, ale ponechal na užívanie kamarátke za režijné náklady. Súd pri určení výživného vychádzal z nákladov na mal. deti. Náklady na mal. G. predstavuje strava doma - 80 eur, strava v škole - 20 eur, školský klub - 8eur, školské pomôcky - 12 eur, ošatenie/obuv/lieky/hygienické potreby - 60eur, anglický jazyk - 10eur, voľnočasové aktivity (plaváreň/kino/výlety) - 50 eur, ďalej 1/3 nákladov na bývanie v 1-izbovom byte vo výške 36,66 eur, daň/odpady/poistenie - 5eur, pohonné hmoty/poistka/opravy vo výške 15eur, čo predstavuje celkové mesačné náklady na mal. G. vo výške 296,66 eur. Mesačné náklady na mal. C. predstavuje strava doma - 60eur, strava v škôlke - 25 eur, príspevok na čiastočnú úhradu výdavkov + ZRPŠ - 15 eur, ošatenie/obuv/lieky/hygienické potreby - 45 eur, anglický jazyk - 5 eur, voľnočasové aktivity (plaváreň/kino/výlety) - 50 eur, ďalej 1/3 nákladov na bývanie v 1-izbovom byte vo výške 36,66 eur, daň/odpady/poistenie - 5 eur, pohonné hmoty/poistka/opravy vo výške 15eur, čo predstavuje celkové mesačné náklady na mal. C. vo výške 256,66 eur. Súd uložil odporcovi platiť na mal. G. výživné vo výške 170eur mesačne a na mal. C. vo výške 150 eur mesačne. Súd prihliadol na to, že odporca má skoro dvakrát vyšší príjem ako navrhovateľka a takisto na skutočnosť, že o mal. deti sa od odsťahovania zo spoločného domu zaujímal len prostredníctvom e-mailu, takisto nad rámec výživného stanoveného predbežným opatrením na ich výživu žiadnym spôsobom neprispieval. Uvedená výška výživného podľa názoru súdu I. stupňa zodpovedá opodstatneným potrebám mal. detí v ich veku, takisto príjmovým možnostiam odporcu. Medzi náklady na mal. deti súd nemohol započítať úhrady za plyn v rodinnom dome a stavebný úver v prípade rodinného domu, v ktorom mal. detí nežijú. Súd o úprave styku rozhodol tak, že odporca má právo na stretávanie s mal. deťmi každý párny týždeň, a to v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. Súd zvažil prespávanie mal. detí u odporcu a keďže deti boli doteraz vo výlučnej starostlivosti navrhovateľky, odporca sa o ne posledné mesiace zaujímal len e-mailom, nebol s nimi v blízkom kontakte a vzhľadom aj na nízky vek mal. detí, súd rozhodol o úprave styku v uvedenom rozsahu. Bude v najlepšom záujme maloletých detí, aby si na novú situáciu zvykali postupne, aby si obnovovali s otcom narušený vzťah.

Odvolanie proti rozsudku, v časti týkajúcej sa určenia výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu otec maloletých detí. S rozsudkom súdu I. stupňa v napadnutej časti nesúhlasí. Súd I. stupňa nerozhodoval na základe riadne zisteného skutkového stavu, nevykonával dôkazy v potrebnom rozsahu, a preto i vzhľadom na tak vykonané dokazovanie, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pri rozhodovaní o výške výživného v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že prihliadol na to, že má mať skoro dvakrát tak vyšší príjem ako navrhovateľka, a takisto na to, že o maloleté deti sa mal zaujímať len prostredníctvom e-mailu, pričom nad rámec výživného stanoveného predbežným opatrením, na ich výživu žiadnym spôsobom neprispel. S uvedeným stanoviskom súdu I. stupňa však nie je možné súhlasiť. Má za to, že určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu je závislé od viacerých faktorov: - odôvodnené potreby oprávnenej osoby sa musia skúmať v každom prípade osobitne, a to z viacerých hľadísk, ktoré ich môžu ovplyvniť: - vek, zdravotný stav, štúdium dieťaťa, jeho záujmy, účasť v rôznych záujmových krúžkoch a podobne. Súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že suma 170 eur je odôvodnená potrebám mal. G., ktorý je vo veku 7 rokov a suma 150 eur potrebám mal. C., ktorý je vo veku 4 a pol roka, pričom matkou maloletých detí predkladané výdaje, spojené s výchovou a výživou, považuje za absolútne neprimerané a nedôvodné. Matka maloletých detí v deklarovaných nákladoch poukazuje na cestovné náklady vo výške 30 eur, ktoré má za to, že sú absolútne nedôvodné, keďže maloleté deti chodia do škôlky a školy v mieste svojho trvalého bydliska. Rovnako suma 12 eur na školské pomôcky, ako i príspevok na ZRPŠ vo výške 15 eur, nie sú sumami hradenými mesačne, ale ročne. Suma 60 eur a 45 eur, ktorú navrhovateľka uvádza ako náklady za ošetrene, lieky a hygienické potreby maloletých detí, má za to, že je taktiež neadekvátna a neprimeraná. Rovnako suma, ktorú navrhovateľka uvádza ako náklady za doučovanie anglického jazyka sa javí ako neopodstatnená, keďže anglický jazyk sa vyučuje v školách zadarmo a okrem toho poukazuje opakovane na skutočnosť, že navrhovateľka má

štatnú skúšku z anglického jazyka, a teda by mohla deti doučovať. Náklady na bývanie predložené navrhovateľkou v sume 110 eur tieto žiadnym spôsobom neboli predložené a okrem iného sa jedná o byt jej rodičov. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že až do septembra 2015 bývala navrhovateľka i s maloletými deťmi v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska, kde všetky náklady platil on. K správaniu navrhovateľky a celkovému obrazu nákladov a spôsobu života navrhovateľky uvádza, že táto z rodinného domu zobrala pri sťahovaní nábytok i posteľ, elektroniku, riady a znechala dom prakticky prázdny a v dezolátnom stave. Výšku výživného a odôvodnené potreby maloletých detí nie je možné len matematicky subsumovať pod percentuálne vyčíslenie dosahovaného príjmu výživnou povinnej osoby. Ak odôvodnené potreby 4 a pol ročného dieťaťa budú môcť v porovnaní s príjmom rodiča byť vo výške 150 eur a 7 ročného dieťaťa vo výške 170 eur, potom v prípade, že dieťa nastúpi na 2. stupeň základnej školy alebo nastúpi školskú dochádzku, alebo akýmkoľvek spôsobom sa zmenia pomery na jeho strane, treba mať na zreteli i postupné zvyšovanie takto už raz priznaného výživného na maloletého na príjem povinného rodiča. Zo strany súdu žiadnym spôsobom nebola vyhodnotená ani jeho vyživovacia povinnosť voči mal. S. W. W., na ktorú mesačne platí výživné 200 eur. Súd uvádza nesprávny údaj v súvislosti s jeho príjmom, a to konkrétne príjem za garáž, ktorú však v roku 2014 absolútne neprenajímал, preto teda nemôže byť skutočnosť, že garáž dal do prenájmu od júna 2015 do septembra 2015, braná ako jeho pravidelný mesačný príjem za rok 2014, a následne z tohto príjmu odôvodňovaná výška výživného. Svedok potvrdil, že za garáž mu platil sumu 40 eur aj s energiami, a teda po odrátaní mesačnej zálohovej platby 13 eur by skutočný mesačný príjem za garáž bol 27 eur a nie 40 eur, ako súd ustálil vo svojom rozhodnutí. Otec ďalej uvádza, že jeho príjem za rok 2014 bol navýšený navyše vyplatením bonusu na deti, tento však už ale poberá navrhovateľka a vrátenie preddavku za daň predstavovalo sumu ani 600 eur. Zamestnávateľ každý mesiac zráža zo mzdy náklady na pracovné PHM, pracovný mobilný telefón, nadspotrebu PHM, čo predstavuje sumu ani 50 eur. Reálne mu teda na účet po odrátaní týchto poplatkov a pôžičky zamestnávateľ zaslala sumu cca 690 eur. S poukazom na uvedené v žiadnom prípade nesúhlasí s tvrdením súdu I. stupňa, že jeho príjem je takmer dvakrát vyšší ako príjem navrhovateľky. Súd I. stupňa nevykonal dokazovanie príjmu navrhovateľky od druhého jej zamestnávateľa, ktorým je súkromná Y. P. Y. v U., pričom navrhovateľka potvrdila túto skutočnosť. Príjem navrhovateľky teda pozostáva z príjmu zo zamestnania na II. Z. v U. vo výške 678,50 eur, rodinných prídavkov vo výške 45 eur, daňového bonusu na deti 40 eur, príjmu z druhého zamestnania v súkromnej Y.W. Y. v U. vo výške 600 eur, ako i príjmu zo súkromného doučovania anglického jazyka, ktorá položka bola počas ich spoločného spolunažívania vo výške 700 - 1.000 eur mesačne. Preto žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti zrušil a vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu podala matka prostredníctvom právnej zástupkyne v ktorom uvádza, že odporca má pravidelný čistý mesačný príjem z pracovného pomeru uzatvoreného so zamestnávateľom V. a spol., a.s., IČO: 36 239 542 v sume 1.013,50 eur. Výsluchom svedka P. T. bolo preukázané, že odporca pre neho v minulosti vykonával prácu (ktorú svedok ani odporca bližšie nešpecifikovali), za ktorú mu vyplácal odmenu v roku 2014 v sume 600 eur až 700 eur. Listinnými dôkazmi sme preukázali, že odporcovi chodili platby aj od iných fyzických a právnických osôb. Vzhľadom k tomu je odôvodnené použitie ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine a súd mohol vychádzať z príjmu odporcu, ktorý predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Odporca vlastní viacero nehnuteľností v U. - byt v U., dve garáže v U. a spoluvlastnícke podiely na pozemkoch. Uvedený majetok odporca nevyužíva pre svoju potrebu, v byte nesporne býva cudzia osoba, garáže nesporne využívajú cudzí ľudia. Odporca sa sám dobrovoľne pripravuje o výnos z nehnuteľností, ktorý by mohol dosahovať, ak by ich riadne prenajímал. Poukazuje na vysoké sumy úspor, ktoré mal odporca uložené v W. X., a.s., pobočka V.. Vzhľadom k tomu považujeme majetkové pomery odporcu za nadštandardné. Odporca počas konania o rozvod manželstva, prispieval na výživu maloletých detí len sumou 50 eur na každé dieťa. Na deti neprispieval z vlastnej vôle, ale až na základe predbežného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Senica č. k. 7P/6/2015-48 zo dňa 27.2.2015, ktoré bolo vydané na návrh matky maloletých detí. Odporca na výživné neprispel žiadnou inou čiastkou, ani deťom nič nekúpil. Výživné v sume po 50 eur mesačne zaplatil aj v mesiaci november 2015. Vzhľadom k tomu je vysoko pravdepodobné, že odporca ani v budúcnosti nebude výživu detí uspokojovať žiadnym iným spôsobom, ako súdom určeným výživným. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Senica v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a priznal navrhovateľke právo na náhradu trov konania v zmysle predloženej špecifikácie trov zo dňa 20.11.2015.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po tom, čo zistil, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný

(§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), pretože dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3 : 0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima (§ 63 ods. 1 zák. o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods.1 zák. o rodine).

Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu (§ 76 ods. 1 zák. o rodine).

Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu 1. stupňa v časti napadnutej odvolaním v jeho dôvodoch za správne, v plnom rozsahu sa stotožňuje s týmito dôvodmi v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. pretože prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní jednotlivé dôkazy vyhodnotil samostatne i v súhrne zmysle

ustanovenia § 132 O.s.p. a došiel na základe tohto vyhodnotenia dokazovania k jednoznačnému právnemu záveru pri rozhodovaní o výživnom na čas po rozvede, ktoré rozhodnutie vydal so správnou aplikáciou hmotnoprávnych ustanovení (Zákon o rodine), poukázal, ktoré skutkové okolnosti má preukázané a ktoré nie akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Zdôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd preto poukazuje na vecnú správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia v plnom rozsahu sa s nimi stotožňuje a k zdôvodneniu rozhodnutia udáva nasledovné:

Podľa potvrdenia spoločnosti V. a spol. a.s. zo dňa 17.2.2015 priemerný čistý mesačný príjem odporcu za obdobie 01/2014 - 12/2014 predstavuje sumu 1 013,50 eur. Podľa oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 27.8.2015 má navrhovateľka s účinnosťou od 27.8.2015 určený funkčný plat vo výške 678,50 eur, a to v Z. P. v U..

Navrhovateľka poberá prídavky na mal. G. a mal. C. spolu vo výške 47,04 eur mesačne. Odporca nepoberá rodičovské príspevky ani prídavky na dieťa podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 16.2.2015.

Kolízny opatrovník navrhol zveriť mal. deti do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcovi určiť pre mal. G. výživné vo výške 220 eur, pre mal. C. 170 eur mesačne a upraviť styk odporcu s mal. deťmi na každý párny víkend od soboty od 8.00 hod. do nedele do 18.00 hod..

Odporca v odvolaní uvádzal to ako súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že suma 170 eur je odôvodnená potrebám mal. G., ktorý je vo veku 7 rokov a suma 150 eur potrebám mal. C., ktorý je vo veku 4 a pol roka, pričom matkou maloletých detí predkladané výdaje, spojené s výchovou a výživou, považuje však za absolútne neprimerané a nedôvodné. Je nedôvodné podľa neho ako matka maloletých detí v deklarovaných nákladoch poukazuje na cestovné náklady vo výške 30 eur, ale keďže maloleté deti chodia do škôlky a školy v mieste svojho trvalého bydliska má za to, že sú absolútne nedôvodné.

Súd pri určení výživného vychádzal z nákladov na mal. deti: 1./ na mal. G. predstavuje strava doma - 80 eur, strava v škole - 20 eur, školský klub - 8eur, školské pomôcky - 12 eur, ošatenie/obuv/lieky/hygienické potreby - 60eur, anglický jazyk - 10eur, voľnočasové aktivity (plaváreň/kino/výlety) - 50 eur, ďalej 1/3 nákladov na bývanie v 1-izbovom byte vo výške 36,66 eur, daň/odpady/poistenie - 5 eur, pohonné hmoty/poistka/opravy vo výške 15 eur, čo predstavuje celkové mesačné náklady na mal. G. vo výške 296,66 eur. 2./ mesačné náklady na mal. C. predstavuje strava doma - 60 eur, strava v škôlke - 25 eur, príspevok na čiastočnú úhradu výdavkov + ZRPŠ - 15 eur, ošatenie/obuv/lieky/hygienické potreby - 45 eur, anglický jazyk - 5 eur, voľnočasové aktivity (plaváreň/kino/výlety) - 50 eur, ďalej 1/3 nákladov na bývanie v 1-izbovom byte vo výške 36,66 eur, daň/odpady/poistenie - 5eur, pohonné hmoty/poistka/opravy vo výške 15eur, čo predstavuje celkové mesačné náklady na mal. C. vo výške 256,66 eur.

Už v návrhu poukázala navrhovateľka, že mal. G. chodí na atletický krúžok, ktorý je v Jablonci, navrhovateľka tam mal. G. vozí autom a s tým sú spojené náklady na pohonné hmoty, prípadne prenájom motorového vozidla. Aj kolízny opatrovník v správe z 2.3.2015 uviedol, že okrem iného súd u G. spojené náklady len na dopravu na atletický krúžok do Jablonice, ktorý je ale bez poplatku. V položke nákladov za dopravu spolu matka uviedla aj náklady na poistku a opravy, konkrétne uviedla: „...pohonné hmoty/poistka/opravy vo výške 15 eur..“, tak nemožno považovať túto sumu len na pohonné hmoty, ale tiež aj určitá časť na poistku a opravy. Tieto náklady preto treba považovať za odôvodnené, pretože slúžia k zabezpečeniu záujmu mal dieťa - zabezpečenie dopravy na návštevu atletického krúžku.

Odporca v odvolaní uvádzal, že rovnako suma 12 eur na školské pomôcky, ako i príspevok na ZRPŠ vo výške 15 eur, nie sú sumami hradenými mesačne, ale ročne. Suma 60 eur a 45 eur, ktorú navrhovateľka uvádza ako náklady za ošetrene, lieky a hygienické potreby maloletých detí, má za to, že je taktiež neadekvátne a neprimerané.

Prvostupňový súd náklady na školské pomôcky a náklady na ošatenie a hygienické potreby mal. G. v žiadnom prípade nepovažoval za mesačné, zobral ich do úvahy v nákladoch navrhovateľky - matky a uviedol iba: školské pomôcky - 12eur, ošatenie/obuv/lieky/hygienické potreby - 60 eur. Sú však odôvodnenými potrebami mal G.. V tých istých nákladoch na mal. C. síce v úvode výpočtu všetkých jeho

nákladov uviedol: „ mesačné náklady na mal. C. predstavuje...“ , ale všetky výdavky matky sú v spise založené ako listinné dôkazy právnu zástupkyňou navrhovateľky 22.9.2015 a boli doručené krátkou cestou kolíznemu opatrovníkovi a tiež právnomu zástupcovi odporcu na pojednávaní dňa 24.9.2015, čo je poznamenané v zápisnici z pojednávania na č.l. 199 spisu, k predloženým listinným dôkazom nemal odporca ani jeho právny zástupca pripomienky. Na tomto pojednávaní po vykonaní výsluchu svedkov, po záverečných rečiach právnych zástupcov účastníkov bolo súdom vyhlásené, že návrhy na doplnenie dôkazov v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. nebolo a dokazovanie bolo vyhlásené za skončené. Odporca mal teda možnosť dôkazy navrhnúť, čo neurobil a preto bol postup súdu o skončení dokazovania správny.

Rovnako, ak aj namietaná suma, ktorú navrhovateľka uvádza ako náklady za doučovanie anglického jazyka sa odporcovi javí ako neopodstatnená, keďže podľa jeho tvrdenia anglický jazyk sa vyučuje v školách zadarmo a okrem toho poukazuje opakovane na skutočnosť, že navrhovateľka má štátnu skúšku z anglického jazyka, a teda by mohla deti doučovať, nie je argumentom, prečo deti chodia na doučovanie a je logické, že za to navrhovateľka platí. Ak odporca namietal náklady na bývanie navrhovateľkou v sume 110 eur pre jej rodičov, že tieto žiadnym spôsobom neboli predložené a okrem iného sa jedná o byt jej rodičov, nemožno navrhovateľke vyčítať, že sa musela z dôvodu obavy pred odporcom s deťmi odsťahovať z rodinného domu v trvalom bydlisku, takže nemôže odporca poukazovať na skutočnosť, že až do septembra 2015 bývala navrhovateľka i s maloletými deťmi v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska, kde všetky náklady platil on. Nemôže predsa nútiť navrhovateľku, aby s deťmi bývala v obave, strachu a v tak vyhrotenej situácii, čo neprispieva k psychickej pohode nielen jej, ale nie je už vôbec v záujme maloletých detí.

Prvostupňový súd uvádzal v odôvodnení, že priemerný príjem odporcu zo zamestnania predstavuje sumu 1.013,50 eur a takisto má odporca príjem z prenájmu jednej z garáží vo výške 40 eur mesačne. V konaní sa nepodarilo preukázať iné príjmy odporcu. Odporca však v odvolaní namieta, že garáž však v roku 2014 absolútne neprenajímal, preto teda nemôže byť skutočnosť, že garáž dal do prenájmu od júna 2015 do septembra 2015, braná ako jeho pravidelný mesačný príjem za rok 2014, a následne z tohto príjmu odôvodňovaná výška výživného. Svedok potvrdil, že za garáž mu platil sumu 40 eur aj s energiami, a teda po odrátaní mesačnej zálohovej platby 13 eur by skutočný mesačný príjem za garáž bol 27 eur a nie 40 eur, ako súd ustálil vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd poukazuje na výpoveď svedka MUDr. U., ktorý potvrdil, že asi pred 2 rokmi mal prenajatú garáž od odporcu a platil mu nájomné 40 eur mesačne v štvrtročných alebo polročných intervaloch, na otázku PZ navrhovateľky vypovedal, že v nájomnom je započítaná aj spotreba elektriky. Tento príjem vzhľadom k platbe za prenájom 2 roky dozadu, ako svedok povedal, a výpoveď bola v septembri 2015, nemala byť zahrnutá do mesačného príjmu odporcu. Nič však nemení na okolnosti zistenie majetkových pomerov odporcu a jeho pravidelného mesačného príjmu z riadneho pracovného pomeru 1.013,50, tak ako súd I. stupňa zistil. Nepochybne k majetkovým pomerom treba poukázať na to, že odporca je vlastníkom bytu, ale sám sa pripravuje o príjem, keďže byt neprenajíma, ale ponechal na užívanie kamarátke za režijné náklady. Ďalej je vlastníkom 2 garáží. Súd prihliadol na to, že odporca má skoro dvakrát vyšší príjem ako navrhovateľka a takisto na skutočnosť, že o maloleté deti sa od odsťahovania zo spoločného domu zaujímal len prostredníctvom e-mailu, takisto nad rámec výživného stanoveného predbežným opatrením na ich výživu žiadnym spôsobom neprispieval. Na tejto skutočnosti tiež nič nemení skutočnosť, že má otec ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. S. W. W., nar. X.X.XXXX, na ktorú mesačne platí podľa jeho vyjadrenia v odvolaní 200 eur, ale vo vyjadrení k návrhu 26.2.2015 uvádzal, že má ešte túto vyživovaciu povinnosť a navrhovateľka inú nemá. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo správy z 2.3.2015 vyplýva, že platí na mal. dcéru 100 eur po dohode s matkou. Táto ďalšia vyživovacia povinnosť nie je však preukázaná odporcom vo výške ako tvrdil, že platí. Navyše s jeho príjmom, majetkovými pomermi a hlavne s prihliadnutím na jeho možnosti odvolací súd poukazuje, že s prihliadnutím na už uvedené a preukázané výdavky pre maloleté deti a tým, že sa majú maloleté deti podieľať na životnej úrovni svojich rodičov v zmysle ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine určené výživné považuje odvolací súd za správne v zmysle kritérií uvedených v tomto ustanovení. Tak ako uviedol súd I. stupňa stotožňuje sa odvolací súd, že uvedená výška výživného zodpovedá opodstatneným potrebám maloletých detí v ich veku, takisto možnostiam a schopnostiam odporcu.

Vecne správny rozsudok súdu I. stupňa preto v časti výživného na čas po rozvoде potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Podľa ust. § 224 ods. 4 O.s.p rozhodne súd I. stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania.
3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.